

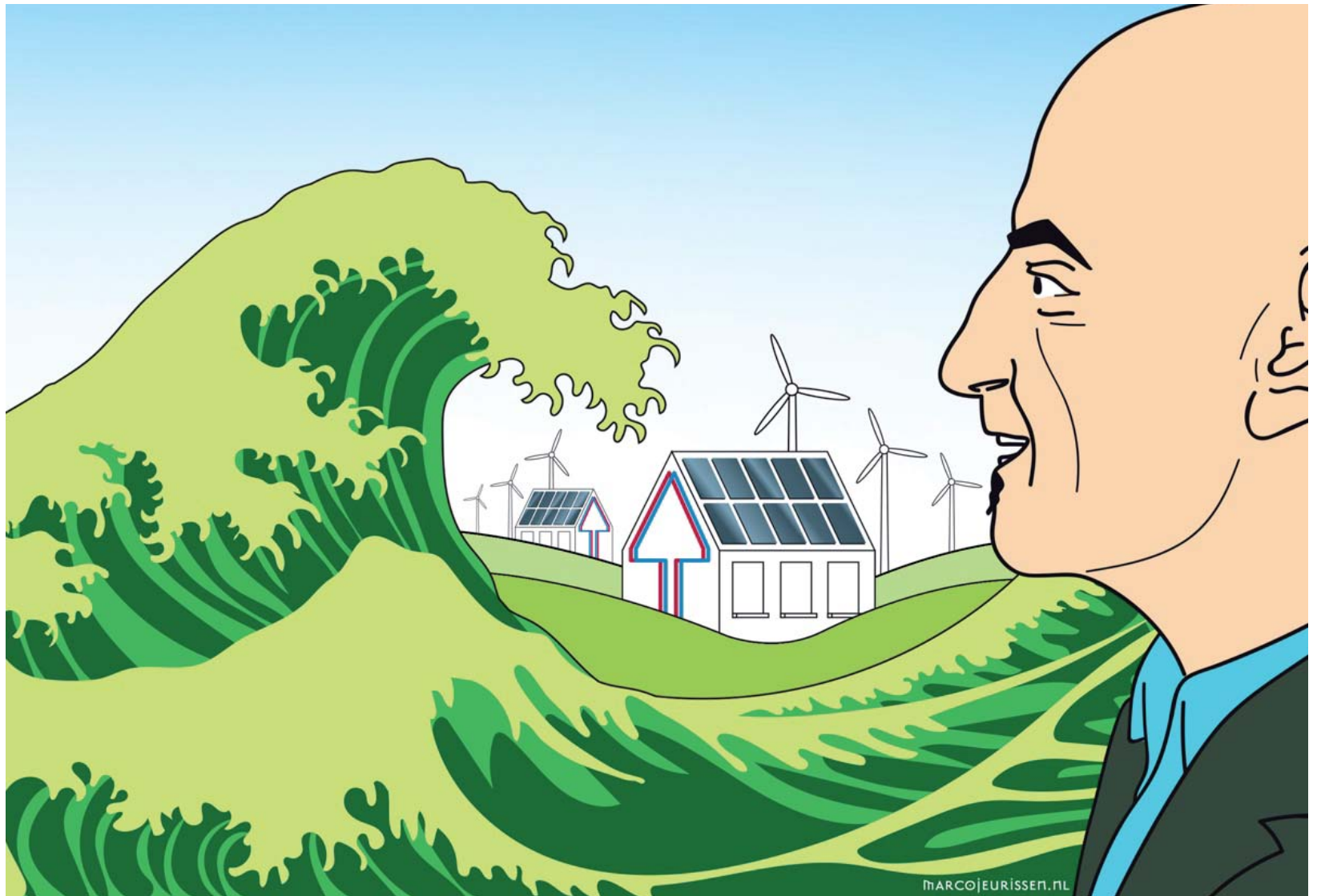
LIMBURGSE
ZAKEN
PETER KAMPS

Peter Kamps is commentator van deze krant en schrijft op deze plek wekelijks over economie, politiek en ondernemerschap in Limburg

Limburg duurzamer maken, is in de praktijk ook een kwestie van geld.

Vandaar dat de provincie met de geldbuidel rammelt om bedrijven te verleiden tot duurzame investeringen. Een frontbericht.

ILLUSTRATIE MARCO JEURISSEN

Een boemeltje komt op snelheid

Wellicht heeft Limburg met geothermie - aardwarmte - goud in handen.

Het heeft even geduurd, maar het Limburgse duurzaamheidsboemeltje begint nu eindelijk toch op stoom te komen. We hebben het over het Limburgs Energie Fonds (LEF). Een initiatief van de provincie Limburg om duurzame investeringen in deze contreien te bevorderen. Twee jaar geleden dreigde dit lefgozertje vlak na de geboorte al in een coma te raken. Uit een eerste evaluatie bleek dat in een jaar tijd slechts drie leningen verstrekt waren en 117 aanvragen waren afgewezen. Een wel erg karige oogst. Ook in geld uitgedrukt. Van de beschikbare 18 miljoen euro was slechts 1,7 miljoen uitgeleend. Niettemin kraaide toenmalig verantwoordelijk gedeputeerde Bert Kersten (PvdA) victorie. Hij had daarmee toch maar mooi voor in totaal 26 miljoen aan investeringen uitgelokt. Investerings die bovendien de CO₂-uitstoot in Limburg met een half miljoen ton hadden verminderd. Toch zag ook Kersten dat hij met dit trage tempo geen duurzaamheidsprijs zou winnen. Vandaar dat hij besloot de criteria te verruimen. Inmiddels zijn we twee jaar verder, is Kersten uit de politiek en met pensioen en zit Daan Prevoo (SP) op zijn stoel.

Een heel ander type dan zijn voorganger, maar hij heeft wel met deze gemeen dat hij ook graag scoort en dat uitbundig viert. Prevoo is er dan ook als de kippen bij om te pronken met de nieuwste LEF-resultaten. Zeker omdat die een flinke groei laten zien. De teller is inmiddels opgelopen tot 11,6 miljoen euro, verdeeld over 23 projecten.

Windmolens

De SP-bestuurder heeft fondsbeheerder Jan-Willem König de effecten daarvan zelfs tot achter de komma laten uitrekenen. Zo zijn met die elf miljoen bijna 85 miljoen euro aan duurzame en energiebesparende investeringen uitgelokt. Die 23 projecten leveren daarnaast ook nog eens 3300 manjaren werk op. De milieuwinst mag er eveneens zijn. Dankzij die 85 miljoen wordt er 1,5 miljoen ton CO₂ minder de lucht ingeblazen. Toe maar. Dat komt volgens de provincie overeen met de 'broeikasgassenwinst' van 38 windmolens van elk 2,3 megawatt. Prevoo trekt die vergelijking niet toevallig. Ook Limburg wordt in het kader van het nationale energieakkoord geacht voor 95 megawatt aan windmolens te plaatsen. Maar Prevoo betwijfelt hardop of dat doel haalbaar is. Daarvoor waait het in onze contreien simpelweg

niet vaak en hard genoeg, moeten we weten. Windenergie is sowieso niet zaligmakend, vindt hij. Energiebesparing is zeker zo belangrijk, net als zonne-energie. Voor Limburg komt daar nog aardwarmte bij. Op twee plekken in de provincie wordt op dat vlak al aan de weg getimmerd. In Noord-Limburg worden tuinbouwkassen verwarmd met warm water dat aangeboord is op 2500 meter diepte, terwijl in Heerlen mijnwater gebruikt wordt voor de klimaatbeheersing van kantoren. Limburg is daarmee al halfweg, grapt Prevoo. Geen bron zonder afnemer, bedoelt hij. Want zijn ondertoon is bloedserieus. Het kabinet wil een ultradiepe proefboring doen naar de aanwezigheid van aardwarmte op 4500 meter. Prevoo wil Limburg daarvoor kandidaat stellen. Niet alleen vanwege de ervaring die deze provincie al opgedaan heeft met aardwarmte, maar ook omdat hier breuklijnen in de aardkorst zijn die deze boringen vergemakkelijken. Wellicht heeft Limburg met de mogelijkheden van geothermie wel goud in handen, droomt Prevoo. Probleem is wel dat zo'n proefboring kostbaar is, zeer kostbaar. De schattingen variëren van 100 tot 150 miljoen. Ja, het kost wat, maar dan heb je ook wat, klinkt het euforisch. Prevoo is daarom bereid

mee te betalen aan die boring, mits die maar in Limburg komt. In de vorm van een mezzanine-lening bijvoorbeeld, een term uit de bouwwereld die tussenverdieping betekent. In de financiële wereld wordt de term gebruikt voor het financieringsgat bij risicovolle projecten. Banken financieren die doorgaans tot zestig procent, terwijl bedrijven meestal niet verdergaan dan twintig procent. Overheden wordt in zo'n geval gevraagd de rest te doen.

Scheur

Logisch ook, vindt Prevoo. Wil je de samenleving vernieuwen en verduurzamen, dan moet je als provinciale politiek niet blijven hangen in angst en conservatisme. Dat betekent niet dat de provincie zo maar wat doet. Elk project wordt op zijn merites beoordeeld, elke steen zagezeggd omgedraaid, alleen bewezen technologie gehonoreerd. Dat betekent niet dat er geen risico's zijn. Een scheur in de broek hoort erbij. Kijk maar naar Liof, zegt Prevoo vilein. De regionale ontwikkelingsmaatschappij heeft tientallen miljoenen moeten afboeken door misinvesteringen. Zo bont wil Prevoo het met zijn LEF niet maken. Maar je op voorhand indekken tegen een miskleun kan nooit kwaad in de politiek, weet hij als ervaren rot.